

Predsednik preprečil avto stavko-Kardinal svari katolike

NEPOSREDNO PRED PROGLASITVIJO IZBRUHA STAVKE JE PREDSEDNIK DOSEGEL SPRAVO V AVTOMOBILSKEM SPORU. — S SPORAZUMOM ZADOVOLJNI INDUSTRIJALCI IN DELAVSTVO.

Washington, D. C. — Že je bilo upanje skoraj docela izgubljeno, da bi bilo mogoče doseči kako spravo med avtomobilskimi industrijalci in delavstvom, in pričakovalo se je z gotovostjo, da bo v ponedeljek jutraj izbruhnila stavka, v kateri bi bilo prizadetih kakih 250.000 delavcev; tedaj pa je, takorekoč ob 11. uri, predsednik Roosevelt še enkrat krepko posegel vmes in — imel je uspeh. Po njegovem posredovanju se je dosegel sporazum, s katerim sta zadovoljni obe stranki, in nevarnost stavke je bila odvrnjena.

Po neprestanem konferiranju zdaj s to, zdaj z drugo skupino je v nedeljo popoldne izdal predsednik proglas, v katerem objavlja v skrajšani obliki besedilo sporazuma, ki se je končno dosegel med delavci in delodajalci. Sporazum določa:

1. Delodajalci obljubljajo, da se bodo pogajali z zastopniki, katere si delavstvo prostovoljno izbere, in da ne bodo v nikakoli oziru kaznjivo postopali proti kakemu delavcu zaradi tega, ker je včlanjen v kak unijski.

2. Delavski odbori, ki se bodo z delodajalci pogajali, naj bodo sestavljeni tako, da bodo zastopali vse delavstvo v podjetju in naj bodo v sorazmerju z močjo posameznih skupin delavstva.

3. NRA naj tekom 24 ur sestavi komisijo, ki bo odgovorna predsedniku, in ta komisija, katere sedež bo v Detroitu, bo reševala vsa vprašanja glede reprezentacije delavstva, kakor tudi glede morebitnih odpuštev. Odlok te komisije bo končnoveljavni in se mu bodo morali podvreči delodajalci in delavci. Sestajala bo komisija iz treh moč, eden bo zastopal delavstvo, drugi industrijalce, tretji bo nevtralen.

Glede te točke je bil spor najhujši. Ne toliko, glede odpora samega, marveč slo je glede imenika delavstva. Industrijalci so zahtevali, da jim morajo unijske predložiti celotni imenik vseh tistih delavcev, ki so včlanjeni v njih; to so zahtevali pod pretvezo, da bodo mogli videti, kako moč imajo zunanje unijske med delavstvom in v koliko so torej upravičene, da ga zastopajo. Unijske so se zahtevale, da bi izročile imenik, da bi odločno uprle. Sporazum se je končno dosegel tako, da se je določilo, da bo gori omenjena komisija edina, ki bo imela vpogled v imenik. Unijske jim bodo morale predložiti svoj imenik in enako tudi delodajalci plačilne liste svojega delavstva. Pod nobenim pogojem pa unijskih imenikov ne smejo dobiti v roke delodajalci, izjemši z izrecnim dovoljenjem predsednika.

4. Vlada je jasno poudarila, da ne daje prednosti niti kompanijskim unijskim niti "zunanji" unijskim, marveč v tem oziru upošteva to, kar si izvoli delavstvo.

APEL NA KATOLIKE

Nemški kardinal obseja novo nazijsko pogansko vero. — Poziva katolike, naj ostanejo zvesti.

Berlin, Nemčija. — Koncem preteklega tedna je izdal kolinski kardinal J. Schulte proglas na nemške katolice, v katerem jih svari pred novo nazijsko religijo, katere ima za podlago staronemške poganske bajke in se odvrča od krščanstva. "Prišel je čas," je izjavil kardinal, "o katerem sv. pismo pravi: Ljudstvo ne bo poslušalo zdravih naukov, marveč bo obrnilo svoja ušesa od resnice in poslušalo bajke."

Pred par dnevi je kardinal obiskal Hitlerja in imel z njim dve uri trajajočo konferenco, v kateri je skušal doseči mirno spravo med vlado in katoliško cerkvijo.

V svojem proglasu je kardinal opozoril tiste, ki so prisegli zvestobo nazijskemu, naj ne mislijo, da jih ta prisega sila, da morajo izpremeniti svojo vero, ter jih pozval, naj ostanejo zvesti katoliki kljub pritiskom in skušnjavam.

NEMČIJA IZŽENE TUJE-ZEMSKÉ ZLOČINCE

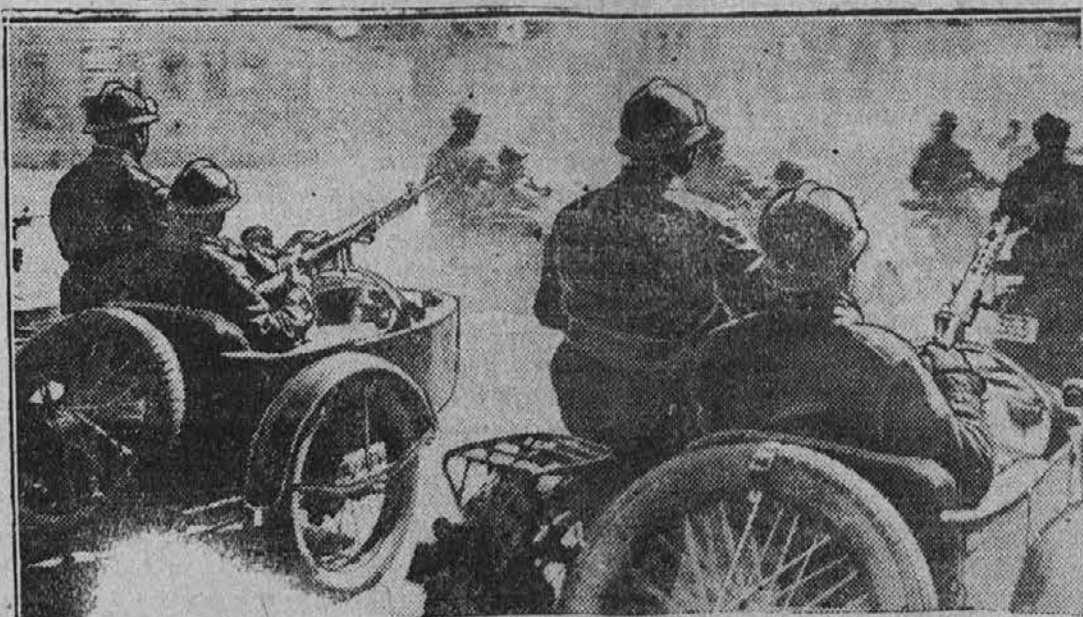
Berlin, Nemčija. — Po odredbi, ki jo je pretekli teden izdala nemška vlada, se bodo inozemci, ki bodo kršili nemške zakone, izgnali iz države. Isto se bo zgodilo tudi tistim, ki so v kak drugi državi izvršili čin, kateri je kazniv po nemških zakonih, in so se nato zatekli v Nemčijo.

OBDOLEŽBE PROTI MOŽGANSKEMU TRUSTU

Washington, D. C. — V trgovskemu odboru poslanske zbornice je pretekli petek predsednik odbora, J. H. Rand, vzbudil precejšnjo senzacijo, ko je prečital pismo nekega dr. Wirta iz Gary, Ind., v katerem ta obdolžuje nekatere člane predsedniškega možganskega trupa, da imajo v načrtu socialno revolucijo v Ameriki in da nameravajo spraviti deželo v komunizem. Po njih programu naj bi celotna ameriška trgovina in industrija prišla pod popolno kontrolo vlade. Dalje tudi pravi pismo, da so nekateri člani možganskega trupa izjavili, da imajo predsednika že popolnoma pod oblastjo; spravili so ga v tak hiter tok, da ne more več nazaj in, kadar bi se jim zdel čas primeren, bodo drugega radikalnejšega moža postavili na njegovo mesto. Dokazov, da so obdolžbe pristne, pa Rand ni doprinesel.

5. Pri morebitnih odpuštvah delavstva ne sme biti odpuščenih več članov zunanjih unijsk kakor pa tistih, ki spadajo v kompanijske unijske. Nadzorstvo nad tem ima omenjeni odbor treh moč.

SOVJETSKA OBLETNICA Z VOJAŠKIMI PROSLAVAMI

Nedavno je Rusija praznovala 16. obletnico, odkar je na krmilu sovjetski režim. Tadan so se vršile velike vojaške parade in slika kaže četo vojaških motornih kolesarjev, oboroženih s strojinicami.

BREZPOSELNO ZAVAROVANJE

Predsednik pritiska na sprejem tega zakona.

Washington, D. C. — V posebnem pismu, ki ga je poslal načelniku poslanskega odbora za sredstva, je predsednik Roosevelt izrazil svojo željo, da se čimprej sprejme zakonski predlog, po katerem bi se sistematično uveljavila podpora za osebe, ki so izgubile svoje delo. Predlog, ki se točasno razmotri v kongresu, določa načrt, po katerem se bi v posameznih državah uvedlo brezposelno zavarovanje, v katerega sklad bi prispevali delodajalci.

CELA DRŽAVA ZA NJIM, PRAVI MUSSOLINI

Rim, Italija. — V petek je fašistična stranka obhajala 15. obletnico svoje ustanovitve. Ob tej priliki je imel Mussolini govor pred večitisočglavo množico, v katerem je poudarjal, da je celokupno italijansko ljudstvo danes zbrano pod fašističnim praporom. Pred 15 leti, je dejal, je obstajala stranka samo iz peščice moč, danes je cel narod v njej in pripravljen tudi, da se bori za njo.

RUMUNIJA IZSLEDILA ZAROTO

Bukaresta, Rumunija. — Pretekli teden je policija aretirala zdravnika Gomoju pod obdolžbo, da je snoval zaroto proti ministru. Predsednik Tatarescu. Ta, kakor tudi drugi člani kabineta, so prejeli zadnje čase več grozljivih pism. Gomoju je eden vtilnih zdravnikov v Rumuniji in upoštevati v višji družbi. Bil je tudi ožji prijatelj in svetovalec princesinje Helene, ločene žene kralja Karla.

CORA SE VALI NA MESTO

Pesaro, Italija. — Kos gore Hercules, širok miljo in pol, se je odrgal in polagoma drči proti mestu Sant Agata Feltria, ki leži ob vznožju. Plaz se pomakne približno 30 čevljev na uro. Prebivalstvo je bilo pravčasno opozorjeno na nevarnost in je zapustilo svoja domovja. Inženirji se trudijo, da naravnajo plaz v kako drugo smer, da rešijo mesto razdejanja.

KRIŽEM SVETA POZIV FRANCIJ

Rim, Italija. — V nekem listu se bavi Mussolini z vznemirljivim pojmom padca rojstev v Ameriki. Dočim pa se število rojstev med črni dviga, svari Mussolini, da je možno, da bo čez kakih sto let imela Amerika črnca za predsednika.

Halle, Nemčija. — Oblasti tukajšnjega mesta so skupno z univerzitetnimi oblastmi določile, da bodo v naprej sprejemali univerzitetne dijake na stanovanje in hrano samo najrevnejše družine, da dijaki ne bodo mogli živeti v razkošju.

Praga, Čehoslovaška. — Močna vojaška straža je postavljena okrog tukajšnjega poljskega poslanstva, ker se boje nemirov, ko je prišlo iz Varšave poročilo, da je Poljska deportirala 18 čeških državljanov.

Rim, Italija. — V nedeljo so se vršile tukaj volitve v državno zbornico. Ta zbornica pa ne bo imela nobene besede pri upravi države, marveč se bo sestala samo enkrat, in sicer v svrhu, da sprejme zakon, s katerim se odpravlja parlament, nakar se bo razšla.

KAKO SE REŠIŠ NADLEŽNIH AGENTOV

Montreal, Que. — Mrs. Jean Duquette je dala vzgled, kako se je na najlažji način iznebiti agentov, ki te nadlegujejo s svojimi blagom. Enostavno ustreli jih in bodo gotovo prenehali govoriti. K omenjeni ženski je prišel prodajalec kruha. Ženska mu je ponovno in ponovno povedala, da ima dovolj kruha, a agent jo je skušal pregovoriti, da ga potrebuje še več. Ženska si v obupu ni vedela drugega pomagati, kot da je skočila po samokres ter ustrelila na agenta. Zadalja mu je nevarno rano.

POOSTREN ZAKON GLEDE INSULLA

Washington, D. C. — Predsednik je podpisal novi zakon, katerega je kongres prej odobril in ki se nanaša v prvi vrsti na pobelega Samuela Insulla. Po tem zakonu ima ameriški konzul v državah, ki stoje z Ameriko v eksteritorialni zvezi, pravico, enako kakor sodišče, in lahko sam odloči, da se ubežnik deportira v Ameriko. Dokler je torej Insull na svoji ladji na morju, je varen, kakor hitro pa pristane v kaki državi, ki ima z Ameriko sklenjen pakt, bo lahko aretiran.

Iz Jugoslavije.

KONEC ČUDAŠKEGA SAMOTARJA POD BEVŠKO PLANINO NA GORENJSKEM. — KONFINIRANI PISATELJ FRANCE BEVK LAHKO NADALJUJE S PISATELJEVANJEM. — VESTI, NOVICE IN DRUGO IZ STAREGA KRAJA.

Samotarjeva smrt

Jesenice, 3. marca. — V javor-niških Rovtih, blizu tam, kjer ima Kranjska industrijska družba svoj veliki vodostan, je mnogo let živel čudak, samotar Janez Kapus, kateremu so po domače rekli Leščan. Zgradil si je bil preprosto barako s predvorjem, kjer je imel kovačnico. V njej je koval in zavijal svedre. Pravili so, da svedra nihče ni znal tako narediti ko rajni Leščan.

Hranil se je večinoma s pasjim mesom in okoli njegove bajte je bilo vedno pasje lajanje. Kdor je imel psa, ki bi se ga bil rad na lep način iznebiti, ta ga je peljal k Leščanu, kateri se je z njim kmalu mastil, ostalo meso pa posušil za "slabe" čase. Tudi ko so ga v sredo dopoldne našli mrtvega v njegovi kolibi, sedečega na tako zvanem pogradu, sta ob njegovi strani čepela dva psa, ki sta s smrtjo čudaka ušla namenjeni usodi.

Čudak se je rodil 1. 1857 v Mojstrani. V dolini pa ni bil že celih 25 let in je za svetovno vojno izvedel šele takrat, ko je domala že minila. Za ženske ni maral, šele v svojem 50 letu ga je zmotilo, da se oženil. Imel je pa okoli glavnega stanovanja več kočic, v katerih je večkrat menjaval svoje bivališče. V nekaterih je bival pozimi, v drugih poleti. Menjaval jih je pa tudi ob lepem in slabem vremenu in ob dežju. Z ljudmi se ni hotel ukvarjati nikoli. Nekoč ga je hotel neki fotograf iz Ljubljane fotografirati, pa je to moža tako razkačilo, da je fotografa nagnal s kolom, da je ubogi fotograf na begu v dolino izgubil celo svoj aparat. Umival se menda ni nikoli, niti ni menjaval obleke, pomival ni posode, ne snajlil obleke. Zdrav je bil pa vedno, kakor kren. — Srčna kap mu je ugasnila luč življenja. — Tako je umrl čudak samotar Janez Kapus v prosvitljenem 20. stoletju v gozdni samotni, brez svojecev, brez luči in brez pomoči. Le psi so ga čuvali v zadnjih trenutkih. Kasneje so prišli sosede in odnesli njegovo truplo ter ga pokopali na Koroški Beli.

Rad slabelega spričevala

Nenadoma sta izginila brata 9 letni Jože in 11 letni Karol Salletinger iz Maribora. Oba dečka obiskujeta ljudsko šolo in sta prinesla domov slaba spričevala. Iz bojazni pred posledicami sta se podala po svetu, da uideata doma kazni.

Zlata poroka

V Celju sta nedavno obhajala zlato poroko ključavničarski mojster Jakob Inkret in njegova soproga. Kljub letom še vedno čila in zdrava.

Življenjski jubilej

Nedavno je v Mariboru praznoval 70 letnico rojstva Jože Ferjančič, ki je bil rojen na Gočah v Vipavski dolini. Sedaj je višji paznik mariborske kaznilnice in je že tudi upokojen.

Nesreča pri delu

Pri delu na separaciji v Trbovljah je cirkularka odtrgala delavcu Urbanu Pozniču štiri prste na desni roki.

Katoliški Slovenci, oglašajte svoje priveditve v "Amerikanskem Slovincu"!

S strehe je padel in zadobil hude poškodbe posestnik in gostilničar Franc Valant iz Sevnice ob Savi. — V Trbovljah je pri telovadbi padel z bradlj 28-letni rudar Alojzij Žlak, ki je do-

AMERIKANSKI SLOVENEČ

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.

Ustanovljen leta 1891.

Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevo po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska: EDINOST PUBLISHING CO.

Published by: EDINOST PUBLISHING CO.

Naslov uredništva in uprave: 1649 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Address of publication office: 1649 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

L. H. a:

Velikonočne misli

V zmagoslavnem trenutku velikonočnega jutra, ko je Kristus poveljan vstal iz groba, so občutili največji strah in grozo njegovi sovražniki. Občutili in spoznali so svojo nemoč in zmoto peklenke strasti, ki jih je oslepila, da so peljali nedolžno Jagnje v smrt. Ko so na veliki petek dovršili svoj krvavi zločin in so smrtne muke božjemu Sinu pretrgale nit človeškega življenja, tedaj so zmagoslavno pečatili grob in se veselili zmage človeka nad svojim Bogom. Pa prišlo je velikonočno jutro — neizbežna posledica velikega petka, ko je z lastno močjo in z vsem božjim veličastvom Kristus vstal iz groba v veliko presenečenje svojih sovražnikov, ki so mislili, da so po svoji vlogi nečloveških trinogov spravili svojega Boga s tega sveta za vedno.

Ali ni tragedija velikega petka, ki se je doigrala še med napol paganskim ljudstvom, slična tragediji modernega ljudstva XX. stoletja?

Danes vemo vsi, da je Kristus pravi Bog, da je on tisti, ki je početnik vsega bitja na zemlji. Kralj in Sodnik vseh narodov. A kljub temu ga sile suvamo iz človeške družbe, ga ne priznavamo, ker njegov nauk prejasno govori in očita, njegova navzočnost moti pri sklepanju pogodb s satanom, kateremu iz lahkomišljenosti in iz slepega sovraštva do resnice prodajamo sami sebe in svojo usodo.

Ali ni tragedija današnjih dni žalostna prispodoba poslednjega zasliševanja Kristusa, ko je Pilat vprašal naščuvano množico: "Koga vam naj izpustim: ali Kristusa ali Barabo?" — "Barabo," je zagrmela množica. "Njega pa bičaj, na križ z Njim!"

Tudi danes vpijemo: "Proč z Njim!" In ko bi mogli, bi ga zasledovali kakor Judež. Ga izdali s poljubom in Ga vnovič trali h krvavi daritvi na križ. Za trideset srebrnikov bi Ga prodali, da bi ne bili odvisni od kakkega višjega božanstva.

Bratje in sestre! Kazalec naše znote in neizbežne usode se pomika na dvanaest! Vstanimo iz teme in oblečimo novega, v Kristusovem duhu prerodenega človeka! Z neizprosno roko iztrgajmo s svojih duš satanove veli in jih odprimo velikonočni luči. Velikonoč naj bo za nas dan vstajenja, praznik večne obljube Kristusu bratstva in sestrstva. S svojo odrešilno roko se naj dotakne naših duš, bolnih in trpečih. Evharistična skrivnost naj prevzame in prenovi naša srca v božjem ognju ter nas potrdi in mazila za hrabre in zveste vojske Kristusove! Opaše naj nas z mečem krščanske ljubezni, pokrije s celado otrok božjih in ščiti z močjo vere.

Bratje in sestre! Molimo za duhovno Velikonoč naših duš.

S Križa kraljuje Bog! Na Križ dvignjen privlačuje k sebi vse, tudi v dvajsetem stoletju, in vsa prihodnja stoletja tja do konca sveta. Vse je Njegovo, vsako življenje je odkupil s svojo smrtjo na Križu!

Sadova Kristusovega odrešenja moramo zaslužiti, si jih priboriti. Bog je dal radi tega že v sv. pismu stare zaveze dovolj jasne direktive, kako mora človeštvo živeti, če hoče doseči svoj cilj. Kristus je storoženo potrdil in dopolnil. Vse, kar je

učil, je izpričal s svojim trpljenjem, s svojo smrtjo na Križu in s svojim vstajenjem.

PROSLAVA JEDNOTINE ŠTIRIDESETLETNICE

Collinwood, O.

Letošnje leto praznuje naša KSK. Jednota štiridesetletnico svojega obstanka in dela. K.S. K.J. je ena prvih katoliških podpornih organizacij tukaj v Ameriki. Marsikateri član in članica, je že dobil(a) pomoč v tej ali oni nepriliki in nesreči od te dobre, velike in prekoristne ustanove. Pa tudi mnoga društva so dobila razne nagrade pri nabiranju novega članstva. Ne bilo bi torej prav, če bi se katero društvo ob tem jubileju ne zmislilo in slovesno ne obhajalo ta jubilej tako slavne podporne organizacije, kot je ravno KSKJ. Tako se je tudi dr. sv. Jožefa št. 169 K.S. K.J. v Collinwoodu, O., domeni, da proslavi ta jednotin jubilej kolikor mogoče slovesno. To proslavo bomo imeli v nedeljo 8. aprila, ali na belo nedeljo, in sicer bo ob 10. uri dopoldne slovesna sv. maša, katere naj se po možnosti vsi člani in članice udeležijo korporativno. Sv. mašo bo daroval duhovodja društva Rev. Milan Slabe. Slavnostni govor bo pa ob tej priliki imel glavni duhovni vodja Jednote, Rev. John Plevnik iz Jolietta. Po končani sveti maši se bo dalo celo društvo fotografirati, nakar se nadaljuje popoldanski program. — Tukaj bi moral pravzaprav nekaj povedati, pa ne samo jaz, ampak celo društvo, pa ne smem, ker bo vzel še precej časa, predno si bosta vojskovedji podala roke in podpisala mir. Zato naj ta zadeva ostane še nekaj časa tajna. Mogoče, če se drugi oglašim, bo že lažje o tem kaj reči in bolj jasno povedati.

Zvečer na dan proslave bo banket za vse zunanje goste. Kot glavne uradnike in druge — in seveda tudi za domače. Otvoritev večernega programa se bo vršila po društvenem predsedniku s pozdravnim nagovorom na vse navzoče, nakar se predstavi ustanovitelje društva in prve društvene uradnike. Nato nastopi mladina z deklaracijami in raznimi pesmi, med katerimi se vrše drugi govor. — Vstopnina na banket je 50c, vstopnina za zabavo po banketu je pa 25c.

Ker je ravno razpisana kampanja za pridobivanje novih članov in članic v jednoto, je naša skupno dolžnost, da se potrudimo, da pridobimo kaj novega članstva. Ta kampanja je bolj za odrasle oddelek, a ne škoduje, če pridobimo kakšnega tudi v mladinski oddelku. Potrudimo se vsak nekoli-

ko, da bo društvo sv. Jožefa odneslo zastavo slavne zmage z bojišča. Tistim, ki se morda niso v nobeni podporni organizaciji, ali pa mogoče samo v kakšni "inšuranc", kjer če si bolan, ne dobiš podpore, je veliko bolje, če pristopijo taki v K.S. K.J., kjer so ravno iste ugodnosti kakor pri "inšuranc", poleg tega pa dobiš še bolniško podporo za slučaj bolezni in za slučaj operacije operacijsko podporo. Zato je zlasti potrebno, da se mladina zainteresira za Jednoto in pristopa v njeno številno članstvo. Sedaj, dokler je kaj starejših, se bodo lahko vse naučili, kako obdržati dobro stvar naprej, če že ne v slovesnem, pa v angleškem jeziku, samo da ohranijo Jednoto na verski podlagi. Tega pa mladina najbolj potrebuje, kajti mladina je najbolj v nevarnosti, zlasti taka, ki ravno izstopa iz šol. Kateri imajo priljubljenost, da hodijo v katoliške šole, je še, kateri pa obiskujejo razne javne in publične šole, je pa vse kaj drugega. Take je zlasti težavno dobiti. Stariši so morda preveč malomarni za katoliško stvar in za take je težko kaj storiti. — Zato apeliramo še enkrat na vse sobrate in sestre, da delamo na tem, da dobimo kolikor je največ mogoče novih članov v tej kampanji. S tem bomo največ storili za našo mater KSKJ. za njen štiridesetletni jubilej.

Vsi pa, ki boste te vrstice čitali, ne pozabite nedelje 8. aprila. Takrat naj nihče ne ostane doma. — Pozdrav vsem čitateljem.

John Meseč.

SMRTNA KOŠA NA ZAPADU

Butte, Mont.

Ni moja navada se oglašati po časopisih, pa tudi radi tega, ker sem že v letih, človeka veliko ne zanima nobena stvar. Vendar v tem kratkem času si ne morem drugače pomagati, kakor da napišem par vrstic v spomin možu, ki je odšel od nas. S tem naznamim vsem znancem in prijateljem po širni Ameriki, da je po dolgi in mučni bolezni dveh let kruta smrt pretrgala nit življenja mojemu ljubljemu soprogu Jakobu Golobichu. Dne 1. marca zjutraj ob 3. uri je izdihnil svojo dušo v starosti 71 let. — Pokojni je bil rojen 16. febr. 1863 v vasi Sela, fara Suhor v Beli Krajini. V Ameriki je bil val nad 50 let. Poročena sva bila celih 40 let, namreč meseca septembra 1893. Kaka tri leta sva živela v Pueblo, Colo., odkjer sva se preselila v Butte, Mont., kjer sva ostala ves čas do sedaj. Pokojni je vedno de-

lal v rudotopilnici, potem pa v bakrenih jamah vse do zadnje njegove bolezni. — Tukaj zapuščata vdova Mary Golobich, roj. Stepan, eno hčer Mary Sheuch, dva vnuka, Regina in Mark Sheuch, dva sina, Jožefa v Alameda, Cal., in Johna v Portland, Ore., dva brata v stari domovini in eno sestrično v Butte, Mont. — Na tem mestu se prav lepo zahvalim vsem, ki so ga obiskovali na bolniški postelji in ga tolažili v njegovih težkih urah. Hvala tudi tem, ki so ga prišli pokropiti in ga spremili k večnemu počitku. Se posebna hvala našemu č. g. župniku Rev. Pirnatu, ki ga je v njegovi bolezni večkrat obiskal ter ga tolažil v njegovem trpljenju in ob njegovih zadnjih urah. — Tebi pa, moj dragi soprog, želim, da počivaš v miru v tuji ameriški zemlji in nebeška luč ti naj sveti.

Mary Golobich.

TO IN ONO

ZNOREL KER NI ZADEL V LOTERIJ

Velika francoska državna loterija ima tudi svoje žrtve. Nekoč je k stražniku, ki je stal sredi ceste, je pristopil elegantna oblečen moški, ki ga je stražnik, naj pošlje z njim več stražnikov, ki mu bodo varovali milijone, katere bo sedaj potegnili v loteriji, kjer je zadel glavni dobiček. Ko so moža na policiji zasliševali, so ugotovili, da je blazen. Pri njem so našli polno sreč državnih loterije, ki pa nobena ni zadela.

BRZINA ZVOKA SKOZI KAMENJE

Dr. Leet, potresni opazovalec na seizmografski postaji Harvardove univerze v Cambridgeu, Mass., je ugotovil, da se širi zvok skozi nekatere vrste kamena z mnogo večjo brzino kot po zraku.

Zaradi kontrole svojega dognanja je dr. Leet napravil več dinamičnih eksplozij na neki granitni skali pri Rockportu in pri Sudburyju, da bi preizkusil elastičnost kamena tu in tam.

Prišel je do zaključka, da znaša brzina zvoka v granitu približno 6000 m v sekundi. V granitu se torej širi zvok skoro šestnajstkrat hitreje kakor po zraku v mirnem vremenu.

JEZIK SO MU ODREZALI
Iz Sofije poročajo o nenavadni operaciji, ki so jo izvršili ondotni kirurgi na nekem trgovskem sodrudi. Mož se piše Vukov. Njegova napaka je bil predolgi jezik, ki mu je onemogočal pravilno izgovarjavo. Vukovu je bilo zelo mučno tudi zaradi tega, ker mu je molje jezik zaradi prevelike dolžine vedno iz ust. Slednjič se je odločil za operacijo in se zaupal ranocelnikemu nožu. Operaterji so izvršili operacijo s popolnima uspehom in posledica je, da govori Vukov danes pravilno kakor drugi ljudje.

REDNA JED

Neredna jed je prav čisto vzrok prebavnim motenjem, zlasti nepotrebnosti jed med glavnimi obedi. Trije do pet obedov na dan zadostujejo popolnoma, v presledkih bi ne smeli zauživati ničesar, zlasti pa ne slaščic.

Prebava rednega obeda traja 4 do 5 ur, poleg tega potrebuje želodec še malo počitka. Jed pred koncem prebave ga lahko oslabi in mu povzroči motnje, ki se dajo odpraviti z veliko zmernostjo in začasnim postom. Slaščice, sadje, pecivo so gotovo izborni, toda samo v zvezi z glavnimi obedi. Zlasti pri otrocih moramo paziti, da jim te stvari, ki jih drugače zelo potrebujejo, ne povzročijo škode.

NEKAJ ZA VSE

Če bi se hotel človek preživljati s samimi jajci, bi jih moral snesti po 33 na dan.

Maslo vsebuje razen maščobe 6 do 18 odstotkov vode in pol do 3 odstotke kazeina, ki ga je videti večsi v njem v podobi belih kosmičev.

Mnogi ne vedo, da ginevajo golobi v Benetkah v množicah in da, ni mogoče ugotoviti vzroka njihovega umiranja.

V nekem staroegiptskem papirusu nahajamo zanimivo presod-

bo otrok na dan rojstva; če reče novorojenec "ni", pomeni, da bo živel, če reče "mba", bo kmalu umrl.

Povprečna množina sline, ki se izloči na dan znaša 1 do 2 kvarta.

PREČUDEN LOV ZA RADIJEM

Mestna bolnišnica v Budimpešti je doživela veliko razburjenje. Zdravniki oddelka za notranje bolezni so bili vtaknili neki priletni kmetič v požiralnik cevko z radijem. A priletna ne-pismena ženska se je naveličala cevke v goltancu, izrabila od-sotnost usmiljenk in vrgla radij v umivalnik, ker ni slutila, ko-liko je vreden. Zdravniki so za-man iskali radij. Kmetica je dol-go molčala, ker se je bala, da bo kaznovana. Ko je naposled vse priznala, je poldrugi milijon di-narjev vredna cevka davno pla-vala skozi kanalizacijske cevi. Zdravniki so takoj obvestili mestni fizikat. Pazniki so zapri vse pipe in zatvorile. Strokov-njaki so romali po ulicah s po-sebnim aparatom, ki beleži bli-žino radija. Naposled so srečno ugotovili njegovo nahajališče, odkopali in razdrli cev ter rešili zaklad, preden je splaval v Do-navo.

Najzanimivejše vesti so v Amer. Slovencu; čitajte ga!

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želi vsem odjemalcem

THE GOLDEN RULE STORE

Obleke, čevlji in oblačilno blago za vso družino po najnižjih cenah.

EVELETH, MINNESOTA

VESELE PRAZNIKE

THE MODEL STORE

Zaloga čevljev in drugih potrebščin.

Ako želiš novo obleko za Velikonoč, pridi k nam in si jo ogledaj.

SAM PRESS, lastnik

Najboljše za malo denarja.

TELEFON 700

EVELETH, MINNESOTA

Vsem prijateljem in odjemalcem veselo Velikonoč!

STEPETICH'S, Inc.

Service Garage

V zalogi Crosley in At-Water-Kent Radio, Chrysler and Plymouth avtomobili, Norge hladilnice (Refrigerators), Vass pralni stroj \$59.95.

TELEFON 499

EVELETH, MINN.

VESELE PRAZNIKE

želi vsem

HANDRICKSON'S PEKARIJA

Peče izvrsten domač kruh.

433 MONROE STREET, Tel. 112 EVELETH, MINN.

TARZAN V NOTRANJOSTI ZEMLJE

(33)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: EDGAR RICE BURROUGHS

"Mi lahko dobimo bolj zlošno pot da pridemo do nje, kakor si jo je izbrala ona," pravi Skruk svojim možem. Nato so je naslonjen na skalo obrnil k Jani in zaklical: "Usli si mi gorska deklica in jaz grem nazaj v zamikro deželo Phali. Toda pomni, vrni se bom in tedaj te dohitim, da boš moja žena." — "Naj te tigarji ubijejo in iztrgajo tvoje zlobno srce, predno dosežeš deželo Phali," mu odvrne Jana. Videla je, da so se vrnili, a ni verjela, da je ne zasledujejo.

Rdeča Roža Zorana je zopet srečno našla eni nevarnosti, se je podala zopet naprej po pečinah, čedalje nižje v dolino. Na prvi pristopni pečini je na sredo našla lajce velikega tipdara. To ji je nadomestilo jed in pijačo, česar je tako potrebovala, ker dolga je bila še pot v dolino, katero je dekle končno vendar srečno doseglo. Istotako je na Skruk in njegovi tovariši, našel bolj zlošno pot in se ustavil na pečini precej višje, kakor je bila deklica.

Ko se je odrečala, se je počasi odpravila naprej in ne dolgo potem, so se tudi njeni preganjalci odpravili za njo. Naenkrat je lano predramilo nečisto močno brnenje v zraku. Visoko nad seboj je zagledala tipdara. A to ni bil tipdar. Semboj je opazila, da se je temu tipdarju približal drugi nekoliko manjši, ki se je zagnal proti večjemu z veliko brzino. Zaslusila je udarce in kakor bi nekaj močno zaropotalo, nato je vse skupaj letelo proti zemlji.

Ko je še vse skupaj letelo je opazila, da se je od tega nekaj ločilo. Nekaj časa je letelo hitro, nakar se je nad tem tretjim nekaj razgrnilo in bolj počasi padalo proti tlem. Ko je ta neznana tretja stvar prihajala bližje in bližje, je bila dekle čedalje bolj presenečena. Opazila je namreč, da je ta tretja stvar človek. Rdeča Roža Zorana se je tega nenavdnega prizora silno prestrašila. Obrnila se je naglo in zbežala nazaj proti gorovu.

POGLEJTE NA DATUM
POLEG VAŠEGA NASLOVA NA LISTU!

Ako je poleg Vašega imena številka 3—34, je to znamenje, da se je vam iztekla naročnina. Pri pošiljanju naročnine se poslužite spodnjega kupona. Obnovite naročnino čimprej, ker izdajanje lista je v zvezi z velikimi stroški.

AMERIKANSKI SLOVENEČ,
1899 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Priloženo vam pošiljam svoto \$..... za obnovo
ritev moje naročnine za "Amer. Slovence".

Ime

Naslov

Mesto

Velikonočna priloga

ZVELIČAR JE VSTAL — ALELUJA.

Grob Kristusa živega.

Besede, ki smo jih zapisali kot naslov, so vzete iz cerkvene pesmi, ki je stara tisočletnih 900 let in ki se čita ali poje kot liturgična pesem sv. maše na velikonočni praznik. Te besede kratko in določno izražajo skrivnost, pomen in važnost Velike noči. Grob Kristusa živega! Grobovi sprejemajo mrtve ljudi ter zadržujejo njihov prah, dokler jih ne odpre tromba naslednjega dneva, pozivajoča vse ljudi k vesoljni sodbi. Kristusov grob je tudi sprejel v svoj mirni objem Zveličarja, umrlega na križu, pa ga ni mogel zadržati v svojem hladnem oklepu. Oživilen je Kristus tretji dan zmagoslavno vstal iz groba.

Zato je Kristusov grob oznanitelj Zveličarjeve ljubezni. Iz neizmerno ljubezni do nas se je Sin božji včlovečil, da bi nas s svojo smrtjo na križu odrešil in večno zveličal. S svojim križem, na katerem je v težkih mukah prebil svojo kri, je odzvel s človeštva strašno težo greha in krivde. Obenem nam s svojim križem olajšuje težavno breme življenjskega križa. Kristusov grob pa hkrati vsemu svetu oznanja vsemogočnost Zveličarja kot pravega Sina božjega. Velika je moč groba in strašen je njegov ledeni objem: noben človek, naj si je v življenju razpolagal s toliko oblastjo in močjo, se ga ne more obraniti. Kristusov grob pa je moral tretji dan odpreti svoj zapah, in Gospod se je kot zmagovalec smrti, zlobe in troknože dvignil iz groba.

Grob Kristusa živega, ali je vsepovsod v časih, kakor bi moral biti? Kjer je brezboštvo doma, tam se Kristusu čast ne da. Ruski boljševiki kot bogatajci odklanjajo Kristusa-Zveličarja ter so odpravili njegove praznike. O največjih njegovih praznikih, o Božiču in Veliki noči, mu skazujejo največjo nečast. Ko se bo povsod po krščanskem svetu praznoval Veliki teden in Velika noč, bodo boljševiki po mestih Rusije uprizorili najpodlejšše sramotitve Boga, vere in cerkve ter vršili najbolj podvirjane bogoskrunske izgrede proti Kristusu.

Veliki petek, dan Kristusovega trpljenja in njegove smrti, se zasmehuje z gledališko igro, ki jo je izdal boljševiški ljudski komisariat za prosveto (prosvetno ministrstvo) in ki jo morajo igrati ne samo odrasli, marveč tudi šolski otroci. V tej igri se zasmehujejo

Rev. Evstahij, O.F.M.:

Velikanoč...

Narava se predrami:
Pomlad je spet med nami! —
Na dan priklje nežni cvet,
zelena brst oživlja svet,
oznanja vse nam božjo moč,
razliva vonj Velikanoč:
Aleluja! — — —

In Cerkev se pomlaja,
v pokori tiho vstaja,
za praznik slavi oživi,
oprala jo je sveta Kri...
Glej, v dušah plava višja moč,
razliva žar Velikanoč:
Aleluja! — — —

Gospodu Cerkev poje,
za čednost bije boje,
trpi in dela za nebo; —
povsod, vsak čas je Jezus ž njo,
podpira jo Njegova moč,
pošilja ji — Velikanoč...
Aleluja! — — —

V Njem Cerkev se prenavlja,
hvaležno Ga pozdravlja:
"Pozdravljen, Kralj, o Božji Sin!
Zdaj zmaga Tvoje je spomin:
Ti vstal si — in pokazal moč,
pogum deli Velikanoč..."
Aleluja! — — —

Telo nam bo zaspalo, —
pa Sodni dan bo vstalo:
kdor pil je luč iz svetih Ran,
bo mogel tja na desno stran...
Takrat zasije rajska moč,
to naša bo — Velikanoč:
Aleluja! — — —

Vesele praznike — blagoslov božji dušam, družinam,
domovom — mir in radost velikonočno vsem iskreno
vošči in želi

UREDNIŠTVO IN UPRAVA "AM. SLOVENCA".

Newburški popotnik o Veliki noči.

G. urednik! Za praznike sem mislil, da bom vam napisal kaj več! Pa ne utegnem jaz, pa tudi tisti, ki berejo, nimajo časa! Kdo bo pa bral, ko je treba misliti na kolače, pirihe "zege" in na vse priprave za Veliko noč!

S svetno nedeljo smo pričeli Veliki teden — svetni teden, najsvetejši del cerkvenega leta, ko obhajamo spomin na zadnje dneve Jezusovega življenja. Najveličastnejši so zadnje trije dnevi: Sveta tridnevica.

Veliki četrtek — častitljiv spomin zadnje večerje; malo je dni v letu, ki bi človeka tako pretresli: 1900 let je preteklo, ko je Jezus vstal in govoril: To je moje Telo, to je moja Kri... ko je postavil zakrament sv. R. T. Ta dan menja žalost in veselje; bel mašni plašč, tudi križ na oltarju je belo zagrnjen: pesem zvonov pri slavi — in žalost — zvonovi utihnejo, orgle po glorijski umolknejo. Sv. maša hoče verno posnemati zadnjo večerjo, zato je dovoljena le ena maša, drugi naj skupno zaužijejo Velikonočno Jagnje. Po maši, ko prenese duhovnik Najsvetejše v božji grob, je razkrivanje oltarjev: spomin, kako so Jezusa oropali vseh oblačil. Razdelili so si moja oblačila.

V škofijskih cerkva se blagoslavlja krstno olje, olje za sv. maziljenje in sv. krizma. Na koncu umiva škof v nekaterih škofijah noge dvanašterim starčkom.

Veliki petek — veliki dan žalosti vsega krščanstva, je sedaj edini dan, ko se ne daruje sv. maša, ker nam je preživo pred očmi krvava daritev Jezusova na križu. V cerkvi le žalost: oltar brez lepoticja, duhovnik v črnem oblačilu se vrže na obraz. Hudobija greha je kriva smrti Sina božjega! Po pasijonu moli Cerkev za vse ljudi — mašnik vzame zakrit križ in trikrat zapoje: Glejte les križa, na katerem je viselo Zveličanje sveta — pridite, molimo. Nato se položi križ v počestčenje in zapoje se slavošpev sv. križu.

Mašnik se obhaja s prejšnji dan posvečeno hostijo, ki jo prenese iz božjega groba! Daritev sv. maše se ne opravlja, da bolj mislimo na Jezusovo daritev na križu.

Kar obhajamo v cerkvi na Veliko soboto, so včasih opravili v noči med soboto in Veliko nedeljo. Ta dan bi moral biti dan največje tiho v letu. To soboto bi imenovali tudi drugo soboto po stvarjenju — Jezus v grobu. V 14. stoletju so pa nočno opravilo prenesli na dopoldan v soboto, in tako se vrše že v so-

boto zutraj obredi, ki že slavi vstajenje.

Kakor nam včerajšnji dan — Veliki petek govori o trpljenju, tako nam noč vse govori o Kristusovem vstajenju (ogonj, velikonočna sveča) in našem vstajenju s Kristusom (blagoslavljanje krstne vode, krščenje). Dasi se danes ne kršči več, vendarle prinese ta praznik krstno prerojenje.

Blagoslavljanje velikonočne sveče

(Pri naslednjem slavošpevu vsi stoje kakor pri evangeliju:)

Vzradujte se zdaj, nebeske trume angelov, vzradujte se, ve visoke skrivnosti božje! Zadolni, tromba zmage, v zmagoslavje tako vzvišenega Kralja! Veseli se, zemlja, ožarjena z nebesko svetlobo in začuti, razsvetljenje od sijaja nebeskega Kralja, da je prešla tema z vsega sveta! Veseli se tudi ti, mati Cerkev, okrašena s sijajem tako veličastne luči, in to svetišče naj odmeva v mogočnem veselju ljudstva. Zato vas prosim, preljubi Bratje, ki ste priča čudovitega sijaja te svete luči: kličite z menoj usmiljenje vsemogočnega Boga, naj mi On, ki me je milostno, ne da bi zaslužil, pridružil številu svojih duhovnikov, napolni dušo s sijajem svoje luči, da

čudeži, ki so se dogodili ob Gospodovi smrti. Ropčejo stroji, tako je zapisano v igri, naenkrat pa se dogodi čudež: motorji se ustavijo, vsi stroji ohmolknijo, 4800 kg težko kladivo, ki je letelo od zgoraj, se je nenadoma sredi pota kakor obnemoglo ustavilo. Čudež, čudež: vzklikajo delavci in delarke. Kaj se je zgodilo? Umi! je naš voditelj, veliki Ljenuin je umrl! Ali ni to najdržnejše bogokletno zasramovanje Velikega petka, dneva zveličarne Gospodove smrti?! Na sličen satanski način zasmehujejo boljševiki dogodek v Kristusovem grahu na velikonedeljsko jutro.

To so sadovi brezboštva, zasajenega in gojenega v zapadni kulturni Evropi. Boljševiki marksisti v Rusiji so to brezboštvo razvili do vrhunca sovraštva do boga in Zveličarja. Krščanstvu grobi: to je njihovo gesto. In to gesto se razširja povsod, kjer so pristaši nekrščanskega marksizma. Bila bi velika samoprevara, ako bi mislili, da je materijalistični socializem po svojem prepričanju v tem oziru kaj boljši. Dunajski nadškof kardinal dr. Pištl je v svoji pridigi, ki jo je imel o priliki protesta zoper preganjanje krščanstva na Ruskem, odkritosrečno izjavil, da bi materijalistični komunisti in socialisti na Dunaju takoj uprizorili ruske razmere, ako bi dobil oblast v svoje roke. Značilno je ter se mora kot tako ugotoviti, da slovenski socialistični listi nimajo nobene grajalne besede za bogoskrunsko dirjanje ruskih boljševikov, marveč da zahtevajo svobodo in pravico tudi za brezboštvo. Tako je "Delavska politika" v Mariboru tekom lanskega leta zapisala te besede: "S stališča verske svobode ima tudi ateizem (brezboštvo) pravico do svobode." Ta izjava jasno kaže, da se tajne želje ne dajo zakriti.

Brezboštvo hoče krščanstvu izkopati grob. Svobodomiselstvo mu povsod pomaga z vsemi sredstvi. Kristjani pa bi ravno te dni morali priti do globlje zavesti svoje dolžnosti do Kristusovega križa, do orodja trpljenja in zveličanja. Straža ob Gospodovem križu, obramba naukov in zapovedi Križanega je naša naloga. Ali hočemo biti takšni stražarji vsi in vsakteri izmed nas? Od tega je odvisen naš uspeh v javnem življenju. Zavedajmo se svoje dolžnosti in okrepimo se z zaupanjem za njeno izvrševanje, ko bomo te dni klečali pred grobom na križu umrlega in čez tri dni od smrti vstalega Zveličarja!

bom vredno pel hvalnico tej velikonočni sveči. Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki z njim živi in kraljuje v edinosti s Svetim Duhom Bog —

Na vse veke vekov.

Amen.

Gospod z vami.

In s tvojim duhom.

Dvignite srca!

Pri Gospodu jih imamo.

Zahvalimo se Gospodu našemu Bogu.

Spodobiti se in pravično je.

Res se spodobiti in je pravično, nevidnega Boga, vsemogočnega Očeta in njegovega edinorojčnega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa, z vso ljubeznijo srca in duha in z močnim glasom hvaliti. Saj je za nas večnemu Očetu plačal Adamov dolg in izbrisal staro zadolžnico greha poln ljubezni s svojo krvjo. Ti velikonočni prazniki so namreč oni, v katerih se daruje pravo Jagnje, čigar kri posveti podboje vernikov.

To je ona noč, v kateri si nekoč izpeljal naše očeta, izraelske sinove iz Egipta in jih vodil čez Rdeče morje, ne da bi si omočili noge. To je torej noč, ki je s svetlobo ognjene (Dalje na naslednji str.)

ga oblaka pregnala temo greha. To je noč, ki danes po vesoljnem svetu vse, ki verujejo v Kristusa, trga iz posvetnih strasti in teme grehov in jih vrača milosti in pridružuje svetnikom. To je noč v kateri je Kristus raztrgal vezi smrti in kot zmagovalec vstal iz groba. Saj nam nič ni koristilo, da smo se rodili, če bi nam ne prišla pomoč odrešenja. O čudovito ponižanje tvoje dobrote do nas! O neizmerna naklonjenost tvoje ljubezni: da bi služabnika odrešil, si Sina daroval! O res ljubezni vreden greh Adamov, ki ga je izbrisala Kristusova smrt! O srečna krivda, ki je zaslužila imeti tako velikega, tako vzvišeneega Odrašenika! O res blažena noč, ti edina si smela vedeti čas in uro, ko je Kristus vstal od mrtvih! To je noč, o kateri je pisano: "Noč bo zasijala kakor dan" in "Noč mi sveti v moje veselje". Ta posvečena noč torej odganja zlo, izmiva grehe in vrača padlim nedolžnost in žalostnim veselje. Odganja sovraštvo, prinaša složnost in uklanja oblasti. Prosimo te torej, o Gospod: naj ta sveča, posvečena v slavo svojega imena, ne oslabljena sveti, da preganja temo te noči. Sprejmi jo kot prijetno dišeči dar; njena luč pa naj se združi s svetlobo zvezda na nebu. Se vznajajočica danica naj gleda njen plamen, ona danica, ki nikdar ne zaide; ona, ki je — vračajoč se iz dežele smrti — jasno zasvetila človeškemu rodu. Prosimo te torej, o Gospod: podeli nam miru in v teh veselih velikonočnih praznikih vedno vodi, vlada in ohranjuj v svojem varstvu nas, svoje služabnike, vso duhovščino in sebi zvesto vdano ljudstvo, kakor tudi našega svetega očeta — in škofa. — Po istem našem Gospodu Jezusu Kristusu, ki s teboj živi in kraljuje na vse veke vekov. Amen.

Vse govori o luči in o božjem sijaju. Za blagoslovom Velikonočne sveče pa zadoni velikonočna hvalnica, ki je ena najpomembnejših cerkvenih pesmi.

Daruje se sveta maša, v kateri se raduje-

mo že vstajenja. Zato se zapoje Gloria in zopet se oglase orgle in zvonovi. Ta dan se blagoslovljajo velikonočna jedila.

Božič nam je dal "majhnega Boga" — otroka Jezusa, Velikanoč nam ga oznanja kot Velikega Zmagovalca nad smrtjo in peklo. V naših srcih se pridružuje veselju močno zaupanje: Vstal je On, moje upanje!

Kristus je res vstal, aleluja! To je pesem, ki diha danes iz vse narave in pomladni zmagovitosti, ki dviga naše duše v nebeško veselje! Vsa velikonočna liturgija sije v božjem Soncu, ki je vželo iz groba ob Oljski gori.

Kot moli mašnik na Veliko nedeljo želimo vsem:

To je dan, ki ga je naredil Gospod. Radujmo se in veselimo se ga. Hvalite Gospoda, ker je dober; zakaj vekomaj traja njegovo usmiljenje.

Aleluja, aleluja. Velikonočni žrtvi hvalnice pojte, kristjani. Jagnje je ovce odrešilo:

Kristus nedolžni je grešnike spravil z Očetom.

Smrt in življenje sta se borila v čudovitem dvoboju: gospodar življenja mrtve, živ kraljuje.

Povej nam, Marija, kaj si videla?

Grob Kristusa živega in vstalega slavo.

Angelske priče, prtič in povoje.

Vstal je Kristus, upanje moje, v Galilejo pojde pred vami.

Vemo: Kristus je res od mrtvih vstal: ti, o kralj zmagoslavnih, nam bodi usmiljen. Amen. Aleluja.

Gospod urednik, vam in vsem veselo velikonočne praznike! Pa po prihu pridite! Z velikonočnimi pozdravi udani popotniki!

Zadnji snubci

Danielova Urška in Lenka sta bili najlepši deklici v vasi. Vedno in povsod sta kazali, da sta si sestrji, ker sta hodili vedno enako oblečeni. Obe sta imeli tudi iste lastnosti. Ko sta potem malo odrasli, so začeli škiliti za njima fantje in ju obskivali snubači. Ker sta bili bogatih staršev, se je marsikateremu fantu zahotelo, da bi si zasnubil katero obeh za ženo.

Pa ni imel nihče sreče. Od blizu in daleč so bili že snubači pri njima, pa vsakemu sta obesili na hrbet spominke, ki ga je pomnil vse svoje življenje.

Čden hi bil zadosti lep, drugi je bil siromak in tako naprej.

S tem so jima minula leta; blizu trideset sta jih že šteli.

Je Gregor Martin in Domitarjev Tone sta še vedno čakala trenutka, da si zasnubita vsak svojo. Ko sta prevzela vsak svoje gospodarstvo, sta pač morala malo pogledata za nevestama. Tudi njima se je pripetila enaka kakor poprej vsem drugim. Oba sta bila za ženski prerевна in prenerodna.

Bilo je sredi najhujše poletne vročine. Fanta, ki sta bila že samca, sta šla v nedeljo od mase proti domači vasi. Pred njima sta hodili Urška in Lenka. Vedno sta se ogledovali in se neprestano smejali. Fanta, ki sta od zadaj njun smeh poslušala, je to močno razkačilo. Začela sta tuhtati, kaj bi storila, da bi jima nakopala malo sramote za njuno prevzetno obnašanje.

"Veš kaj?" reče Martin Francetu. "V naša jablani gori pri vinogradu so sršeni, te bova polovila in potem ponoči spustila skozi odprto okno v njuno spalnico."

Francetu je bil ta Martinov nasvet po volji. Kar sta se dogovorila, sta tudi storila. Še istega dne sta si preskrbela precej veliko steklenico z veliko luknjo, ki sta jo potem nastavila na duplino tako, da noben sršen ni mogel drugam kakor naravnost v steklenico. Potem sta duplino od spodaj prevrtila in skozi luknjo nastavila žarečo gobo, da sta z

dimom izgnala sršene v steklenico. V pol ure sta imela v steklenici že nad dve sto vjetih sršenov. Vedela sta pa, da Urška in Lenka slišita radi še v posteljo zvoniti sedmo uro. Vedela sta, da imata dekleti ob poletni vročini odprto okno in da je pod oknom postavljena klop. Vso noč si nista fanta upala zaspiti, da bi se jima ne ponesrečil načrt, ki sta si ga postavila.

Že proti jutru, preden se je začelo svitati, sta bila s steklenico in z ujetimi sršeni pri oknu.

Urška in Lenka sta še trdno spali, ko sta jima Martin in France dala skozi okno na klop steklenico s sršeni. Na steklenico sta poprej pripila kos papirja z napisom: "Zadnji snubci!" Steklenico sta potem odložila odmašeno na klop, da so se sršeni lahko izklobovali in poletavali po spalnici. Ko je postalo popolnoma svetlo, se je začelo iz spalnice grozno vpitje. Sršeni so brenčali, da je bilo podobno godbi dvanaestih godeev.

Ker sta že Martin in France okno z noževno konico dobro zaprla, ni mogel noben sršen iz spalnice na prosto.

Urška in Lenka sta bili, kakor je potem razlagal hlapec, čez glavo odedi in sta venomer vpili. Pa nihče jima ni mogel na pomoč. Kdor je odprl dur, tega so takoj obsipali sršeni.

Proti poldnevu se je le posrečilo očetu, da je odprl okno in so sršeni drug za drugim odbrenčali na prosto.

Hlapec je dogodek razlagal na dolgo in široko vsakomur, do kogar je le prišel. Urška in Lenka sta ga prosili, da bi molčal, pa ni pomagal. Martin in France sta hranila zgodbo v svojo tajnost. Oba sta se potem oženila, seveda z drugimi nevestami. Urška in Lenka pa sta še danes samici in bosta sedaj, ko sta stari, gotovo ostali samici do konca svojega življenja. Zadnji njuni snubci so bili torej sršeni. Od tiste dobe ni prišel nihče več vprašat za njuno roko.

Marija Belec Bolfanski.

Kako vrag pase polhe?

(Napisal Valvazor o kranjskih polhih.)

Na Kranjskem je posebna živalca, ki jo težko vidiš po drugih evropskih deželah, tukaj pa je najti v množinah ter se po kranjsko polh imenuje. Polh je malo večji od podgane, kateri po sivi barvi sicer ni nepodoben. Je razno sadno, kakor vervečka, ki ji tudi enač po velikosti. Zadovolji se tudi s sadeži bukev. Te živalce prebivajo vso zimo podzemlje; v poletnem času pa pridejo ven, in sicer tako številni, da jih v velikih bukovih gozdih samo iz ene luknje pride po več tisoč.

Pravijo za gotovo, da jih vrag goni na pašo.

Pred nekaj leti sem sam z drugimi ponoči šel v tak gozd, kjer imajo navado loviti te

z bičem in ko se nato oglašajo se žvižgi, kar se mnogokrat zgodi, je treba brž zbežati odtod. Pravega vzroka pa mi ni nihče znal povedati, razen, kakor drugi pravijo, da vrag vrže ob tla tistega, ki ne zbeži, ko vrag zažvižga.

Drugi zopet pravijo, da se potem prikaže hudobni duh v strašni prikazni. In to sem slišal od dveh kmetov, ki sta mi pravila, da sta ga videla na lastne oči. Ko pa sem enega od teh vprašal, kakšen je vrag, je dejal: "Hudo divji, kot pol kozla." Čez dolgo časa sem ga od daleč dal vprašati po drugem, kako postavio je imel vrag. Temu je odgovoril: "Dobela strašno! Kot pol človeka!" Sedaj nisem gotov, ali je kaj videl ali je sanjal. To je pa vendar le gotovo, da ga večkrat slišijo, ko goni polhe in pri tem tleska, ploska in močno žvižga. Veliko ugodnih oseb v deželi ni hotelo verjeti, dokler jim skušnja ni vzela vseh dvomov. Večinoma pravijo, da so jim starši pripovedovali, da je najboljši vragu se umakniti s pota, ko tretji močno požvižga, kadar žene polhe na pašo.

Drugače pa se je treba čuditi, da ima vsak star polh na ušesu zarezo. Pripovedujejo, da jim taka znamenja dela njihov neblagoslovljeni pastir. Gotovo pa je zopet to, da mladičev, ki še niso prišli z drevesa, še nobene niso našli zaznamenanega, četudi je bil že precej velik. Smelo bi se misliti, da se med seboj grizejo in se tedaj sami zaznamenujejo s svojimi zobmi. Ampak bi potem morali nekateri imeti ušesa čisto sečfrana in mnogi več kakor en ugriz na obeh ušesih. Ali pa so pri njih uzakojena taka bojna in pretepaška pravila, da ne sme nobenega v uho ugrizniti več kakor enkrat, in sicer ne poprej, dokler niso prišli z drevesa, kakor so svojčas longobardski bojevnik imeli take bojne postave, da se meč nekaterih delov telesa ne sme dotakniti. Ostane tedaj sum, da star polh take zareze na ušesu ne dobi od ugriza, ampak na nenaraven način.

Baje pa vrag zaznamenuje le tiste, ki jih je enkrat gnil na pašo, če je kaj dati na besede kmetov. Ali so pa kmetje to zvedeli od vraga ali od polhov to ne morem vedeti.

Imajo pa te živalce svoje mladiče zgoraj v duplih votlih dreves, kakor se tudi stari v takih votlih drevesih drže podnevi in notri počivajo. Ponoči pa gredo ven zret sadje in žir. Če v votlo drevo spusti močno sapo iz ust, začno polhi notri mrmrati s takim glasom: deru, deru, deru itd. Potem se vtakne dolga šiba v duplo, ž njo rogoviliš okrog, jo suvaš ven in nazaj, pa ti pride polh ven. Potem ga lahko vjameš in primeš z roko za vrat in ubiješ. Vendar je treba prijeti previdno, ker sicer hudo ugrizne.

Drugače jih love tudi v pasti, katerih ima marsikak kmet čez sto. Kdor ima sto takih pastí, morajo najmanj trije biti zraven, ker ima en človek dovolj opraviti, da nastavlja 20 do 30 pastí. Ko jih je nastavil, mora celo noč hoditi od ene do druge, da pride k vsaki pasti štirikrat ali petkrat, več ali manjkrat ter jemlje ven ujete polhe. Tako se včasih vjame v sto pastí tri-, štiri-, tudi po petsto polhov.

Včasih se pa zgodi, da slišijo, kako se celo noč prožijo pasti, pa se vendar noben polh ne vjame vanje. Dolže vruga, da on trapi kmete in jih ima za norce. Kajti tako se resnično večkrat dogaja, da pasti napenjajo in nastavljajo celo noč, pa vendar ne dobe nobene polha.

Največ jih love v pozni jeseni, ko že gredo pri svojih luknjah v zemljo. Ta jesenski lov se pa vrši takole: Napravijo veliko skrinjo in v sredi luknjo. V to luknjo vtaknejo volto pest starega kolesa. V to cev zabijejo veliko ostrih železnih žeblicev, tako, da konice mole navzdol. Tako gre polh lahko notri, nazaj pa ne more več, ker mu branijo konice od žeblicev. Te skrinje zakopljejo v zemljo v poljši luknji, da je zunaj le cev. Zraven in okrog pa vse zadela. Potem jih gre notri v skrinjo toliko, kolikor jih ima v njej prostora in dokler ni nabito polna. Zjutraj vjetnike pobere ven, skrinjo pa puste tam in tako ravnajo naprej.

Vendar ne sme vsak kmet polhe loviti tako. Mora prej gospodi, ki je gozd njen, nekaj za to plačati. In dajo splošno od dobre luknje 4 krone, to je 2 goldinarja, tudi več ali manj, kakor je luknja dobra ali slaba. Saj že vedo, kake so vse luknje. V teh luknjah ostanejo polše živalce celo zimo in sicer brez jedi. Nikdar nisem mogel dognati, da bi jih bili dobili v zemlji, iz česar sklepam, da se zarijejo globoko v zemljo.

Tole pa so mi šele pred kratkim sporočili, da je pred malo leti blizu Logatca nekdo padel v prepad, ostal notri nekaj tednov, potem pa vendarle prišel ven. Ta je baje videl, da so notri polhi lizali nek kamen, ki ga je tudi on lizal, in pri taki postrežbi, ko je bil kamen miza in jed obenem, se je ohranil pri življenju nekaj tednov. Če je to res, je morda kak salpeter ali kaj podobnega padlemu bil za živeč.

O naših polhih je pa treba naznaniti še, da so imenitno tolsti in da imajo veliko več masti kakor pa mesa, zato so najboljši pečen. Mnogi plemenitiši in meščanski ljudje se branijo te jedi in je ne marajo, posebno ženske osebe. Nekateri pravijo, da se jim gnusijo tako, ker vrag te živali ravna in pase; dru-

gi pa zato, ker so precej podobni podganam. Kmeti človek pa ima toliko manj strahu pred njimi in se mu gnusijo tako malo, da jih nasoli v sode ali kadi in jih je celo zimo. Ponekod jih bo marsikak kmet nasolil po nekaj tisoč.

Ta živalca pa ni le za jed, ampak tudi za okras obleki. Kajti njihove kože se preva-

Januš Golec:

Najboljša prikuha

Gospod profesor Matevž je bil že dolgo upokojen. Ob večjih praznikih in velikih počitnicah je obiskoval svoj rojstni kraj v Slovenskih goricah. Pri vaški krčmarici Kristini je stanoval in bil na hrani. Na sprehode je hodil, z rojaki se razgovarjal in vsak dan je obiskal gospoda župnika, s katerim sta bila že stara in res iskrena prijatelja.

Priljubljen je bil gospod Matevž po celi župniji, ker je bil prijazen in je znal toliko zanimivega in podučljivega pripovedovati s svojih potovanj. Ljudje so se le čudili, da tako častitljiv ter učen gospod stika za hrošči, lovi metulje, muhe, kače in razno golazen. Radi razgrebanja po naravoslovnih poljih je bil odet gospod profesor pri domačih s tajinstvenostjo.

Kaj vse je znala povedati zgovorna Kristina o strašni in večkrat gnusni navlaki, ki jo nosi stari gospod s sprehodov v svojo sobo. Sicer pa je bil profesor pri krčmarici v visokih časih, ker je dobro in točno plačeval stan in prehrano. Pri jedi in pijači ni bil zbirčen. Kristina je kmalu pogruntala nerazvajanega gospoda, kateremu je bilo lahko postreči. Vsako opoldne je vprašal:

"Dobra gospodinja, kaj bo za obed?"

Naštela mu je jedilni list, kojega resnično zaloge sploh ni bilo pri navadni podeželski krčmi. Gospod profesor je ponovil vsako napovedano jed in silil:

"In kaj še?"

Nazadnje je pač prišla goveja juha in meso s kislim hrenom in gospod je potolaženo ter zadovoljno vzklilni:

"A, to pa to. Kar zadnjo točko jedilnega lista mi prinesite!"

V svoji proforsorski zamišljenosti se niti zavedal ni, da je eno njegovo gosilo za las enako drugemu in to cel čas bivanja na deželi.

Ravno hren, ta je bil ona čudovita korenina, katero je cenil gospod Matevž nad vse. S hrenom v surovem ter kuhanem stanju si je omakal meso, znal ga pa tudi rabiti kot zdravilo pri prehladih in bolezenskih nadležnostih. In hrena — debelega, hudega in okusnega kakor pri Kristini v rojstnem kraju ni dobil gospod profesor nikjer drugod. Bogznanj kaj vse je znal dobri gospod o hrenu, ki raste tako globoko pod zemljo in pritegne vase vse najbolj žlahtne kovinaste snovi ter naravnost čudodelne moči.

Leta in leta je zahajal upokojeni profesor h Kristini in pel slavo domačemu hrenu.

— — —

Na veliko soboto zjutraj se je odpravil gospod Matevž z gospodom župnikom na blagoslov jestvin okrog po fari.

Možnarji so okoli s prijaznih gričev, ženske so tekale v prazničnih oblekah z jerbasi na glavi h križem ter kapelicam, tukaj je zagledal kakega zgodnjega hrošča, tamkaj je pahljal metuljček — ali niso bil vsi ti pisani prizori prava predslava velikonočnega praznika!

Oba staročastitljiva gospoda pa so gospodinje še pogoščale. Ker so znale za profesorjevo ljubezen — hren, je bil ta povsod na mizi. Pri vseh spomladanskih velikosobotnih prizorih, doživljajih in pogostitvah ni pozabil gospod Matevž ob zaključku obhoda ugotovitve:

"Najboljši hren je le pri Kristini!"

Po vrnitvi z blagoslova se je udeležil gospod profesor vstajenja in se pomudil pri gospodu župniku na kratki večerji.

Že bolj v gostem mraku se je vračal iz župnišča na svoj stan. Pol je peljala nekaj časa med dvema pokopališčema. Na desno roko je bilo staro ter že davno opuščeno, na levo novo z lepo ograjo in za deželo okusno notranjo opremo.

Gospod profesor se navadno ni zmenil ne za stari, ne za novi mirodvor, ker je bil koj po slovesu od prijatelja v globokih mislih pri navadni zemeljski golazni, ki ne išče večnega počitka po ograjenih prostorih.

Onega velikosobotnega večera je vzbudila njegovo pozornost prikazen na starem pokopališču. Prav razločno je videl, kako ženska oseba nekaj maha, koplje in se pripogiba k tlem, kakor bi pobirala izkopano. Groza ga je spreletela pri nenavadnem prizoru na veliko soboto. Pospešil je korake, kar hušnil mimo porušenega plota, a čul čisto razločno kopanje.

Tisto noč se je celo zaklenil v svojo sobo in razmišljal dolgo: kaj neki je izkopavala in iskala neznanika v tako pozni uri na blagoslovljenem kraju večnega počitka. Mučne sanje so ga motile in se je prebudil zbit in nevoljen sam nase.

žajo v oddaljene dežele in kraljestva, kakor v rimsko cesarstvo, na Holandsko, Špansko, Nizozemsko, Anglijo, Francijo, Italijo itd. Krznarji take male kožice potrosijo za apnom, od česar postanejo tigraste kakor tiger.

Toliko o polhih, o katerih sem hotel povedati vse okoliščine, ker doslej še nisem bral pisatelja, ki bi bil te živalce pravilno popisal.

Po pozni službi božji ni krenil k prijatelju v župnišče, ampak v svojo sobo, ker se je odločil, da bo okusil velikonočni žegen pri Kristini.

Sobotni sprehod po župniji je nagnal gospodu profesorju dober tek na svinjsko meso s hrenom. Prav zadovoljen se je brisal krog ust, ko mu je porinil pred ospredje želodčne blaženosti spomin — prizor s pokopališča. Potožil je doživljaj Kristini in jo vprašal, če je že videla kedaj podobnega. Krčmarica se je uprla z rokama ob bok, se nasmešnila in odgovorila brez prikrivanja:

"Gospod, jaz sem poslala snoči deklo na staro pokopališče, da je nakopala za danes svežega hrena."

Profesor Matevž je prebledel trenutno po teh besedah. Nekako ves preplašen je momljal nerazumljivo, da je bila Kristina uverjena: gost je ni razumel. Potegnila je robec trdnješe za oba škriča in nadaljevala še bolj glasno započeto razpravo o hrenu na starem pokopališču:

"Veste, gospod profesor, na našem starem pokopališču raste že od nekdaj najdebelejši in najokusnejši hren. Moja viničarka ga nosi celo na trg v mesto."

Kristini se niti sanjalo ni, kaj je razodela s temi besedami rahločutnemu gospodu profesorju. Matevž se niso gnusili hrošči, ne kače in druga golazen, a pripoved o uživanju hrenove korenine, ki je bila izkopana globoko na pokopališču, ga je presnila s trepetom. Leta in leta mu je med vsemi prikuhami najbolj teknil hren in on niti znal ni, odkod ta slaščica.

Jeza in gnus sta ga prevzela, da je ostavil gostilniško sobo na največje začudenje krčmarice. V farovž jo je urezal še pred kosilom in vprašal prijatelja — župnika:

"Kje imaš nasajen hren?"

Gospod župnik je pokazal na staro pokopališče in mu razjasnil že domnevano zagonetko z besedami:

"Glej, koliko hrenovega perja poganja med starimi grobovi."

Kristinina in prijateljeva izjava sta se krili za las. Resnično in nedvomno istina: gospodu profesorju Matevžu je šla v slast leta in leta hrenova prikuha z domačega — starega pokopališča.

Brez kosila na samo Veliko noč je poravnal gospod profesor račun pri Kristini in se odpeljal v mesto brez slovesa od prijatelja.

V mestu so se čudili, da odklanja stari gospod profesor hren, a kako ne, ko je bil tudi ta s starega pokopališča?

Gospod župnik pa je obiskal prijatelja v mestu in izvlekel komaj iz njega, zakaj je ostavil letovišče kar po pasje. Vse pomirjevalne besede, da človek ne zna, do česar se debeli in da ni na starem mirodvoru že davno nobene človeške kosti, so bile zaman. Dobrodušni gospod profesor Matevž je zameril od smrti Kristini in prijatelju, ker sta mu nudila desetletja najslajšo prikuho z domačega pokopališča, kjer so že bili zdavno strohneli profesorjevi predniki.

— — —

Tako je bila krčmarica Kristina ob dobrega gosta, gospod župnik ob starega prijatelja in gospod profesor Matevž ob najljubšo prikuho — hren!

MEH ZA SMEH

Neki nervozen gospod, ki je stanoval v predmestju, je bil na polu domov. Pot ga je vodila po temoti in samoti. Za seboj je čul korake in imel je občutek, da mu nekdo sledi. Pospešil je korake, a tudi oni za njim je stopal hitreje. Zavil je v stransko ulico, koraki so bili vedno za njim. V obupu je splezal čez plot in šel preko vrta, od tu pa čez obzidje pokopališča, kjer se je težko sopeč vlegel med dva groba. "Če mi tu sem sledi, potem vem, kaj namerava z menoj," je dejal sam pri sebi. V tem pa je oni že zlezal na obzidje ter skočil na pokopališče. Brez dvoma ropar, ali celo morilec. S tresočim se glasom ga je vprašal: "Kaj hočete, čemu mi ves čas sledite?"

"Ali vsak večer na tak način hodite domov?" se oglašil tujec, "ali pa vas ravno noč trka, da ste si tako pot izbrali. Jaz sem se pripeljal semkaj, da obiščem prijatelja Zabkarja, a ker sem neznan v tem kraju, mi je vratar na kolodvoru dejal, naj grem za vami, ker ste Zabkarjev sosed. Oprostite, ali bova še dolgo takole hodila kot do sedaj?"

Tvoj nedeljski tovariš.

TEDENSKI KOLEDAR

1. Nedelja — Velika noč.
2. Ponedeljek — Velikonočni ponedeljek.
3. Torek — Benedikt, zam.
4. Sreda — Izidor, škof.
5. Četrtek — Vincenc Per., spoz.
6. Petek — Sikst I., papež.
7. Sobota — Herman.

Rev. J. C. Smoley:

VELIKONOČNA NEDELJA

Zvečar naš je vstal iz groba, vesel prepevaj, o kristjan! Tako se razlega radostna velikonočna pesem po naših cerkvah. S cerkvijo vzklikamo danes tudi mi iz čelga srca: To je dan, ki ga je napravil Gospod, veselimo in radujemo se v njem! Toda veseli se danes lahko samo pobožna, verna duša, veseli le duša, ki je prosta greha. Ako ne več, imeti mora vsaj dobro voljo, da bo padel kakor Magdalena pred vstalega Odrašenika in izrazil bo vzklikom: Rabbuni, moj Učenik; vsa čustva hvalečnosti, vere in ljubezni človeškega srca.

Kako se veseli vsak po deželi in po mestih, ko nam po dolgi mrzli zimi zopet zasije ljubo pomladansko sonce, ko začne vsa narava živeti in zeleneti! Toda, ali naj ne bo ravno sedaj v velikonočnem času v naših dušah še nekega drugega višjega duševnega hrepenenja, hrepenenja po očistem srcu, po vstalem, počiščenem, posvečenem notranjem človeku?

V torek v svetem tednu se je končala zadnja molitev svetega maše z besedami: Usmiljeni Bog, pomagaj mi, da bo vsa rja starega človeka v meni odstranjena, usposobi me za svetega, novega človeka. V tej kratki molitvi cerkvene liturgije je izraženo vse z malimi besedami, kar bi mi morali najti na ta višji praznik lepega in krasnega: namreč, da smo postali čisti, prosti vse rje in vse mlačnosti starega človeka, da imamo sposobnost, da postanemo novi ljudje. Tako pomenljivo pravi cerkev: Usposobi me, da postanem nov.

Kdor tega več ne more, je zapadel smrti, podoben je grobu, ki je zavaljen s težkim kamnom.

Kako zmrzla, kako globoko zmrzla je bila zemlja še pred kratkim! Kako so šumljali zopet studeci in potoki, ko se je otajal led... Tudi naša srca so bila zmrzla v mrazu brezverstva, toda milost božja je naša srca otajala, kakor je otajalo pomladansko sonce zemljo, potoke. Kako žalostno je za dušo, ki je notranje otprla in zmrzla. Kakošna zima za dušo, vse ledeno, vse mrtvo...

In tr se oglasi velikonočni Aleluja tako oživljajoče, tako pretresajoče po naših dušah! Ne smemo se danes spominjati samo zgodovinskega dogodka, da je Kristus vstal iz groba, da je premagal smrt, pekel, hudobijo sveta — seveda je to najpomembnejše in najbolj pomenljivo za današnji praznik — mi moramo danes, dragi moji, tudi sami vstati z našo dušo, z našo dobro voljo iz groba mlačnosti, duševne brezbrčnosti in zaničnosti, iz greha in hudobij; iz groba obupa in malovernosti se moramo dvigniti v trdnem zaupanju na božjo previdnost, ki bo privedla zopet vse k pravemu cilju, k vstajenju in veselju.

Brezupnost, malovernost je tako razširjena ravno v naših težkih časih. Težko tlačijo človeštvo beda, pomanjkanje, brezposelnost, gospodarske skrbi; toda mi verni kristjani vemo na velikonočno nedeljo, na dan vere in upanja, mi vemo: čuva in vlada nad nami nam nerazumljiva neskončna božja modrost in moč, dobrotljiva nebeska previdnost nad vsem človeškim trpljenjem in boji: zmagala bo vedno in vedno nad vsemi satanjskimi naklepi zlobnega sveta.

In z zmagovalno previdnostjo božjo bodo slavile zmago tudi vse verne, v Boga zaupajoče duše...

TO IN ONO IZ DOMOVINE

Pod tramvajem

Po nesrečnem naključju je tramvaj v Ljubljani zadel 80 letno Ano Krašovec. Hotela je prekorčiti ulico, pa jo je tramvaj zadel in jo vrgel daleč stran, da je obležala s počeno lobanjo.

Ljudskega "dobrotnika" so zaprli

Pred malim senatom ljubljanskega sodišča se je zagovarjal radi raznega mazaštva v Ljubljano pristojni upokojeni železničar Ferdinand Permozer, bivajoč v Cerknici in znan daleč po Notranjski kot čudovit padar, katerega je ljudstvo imenovalo "dobrotnika ljudstva". Sodišče ga je obsodilo na 7 mesecev ječe.

Hudobne vrane

Vrane so izključvale oči 72-letnemu mlinarju Stefanu Žužku. Žužek je namreč pri prevozu moka v mlino utonil v Muri, ki je naplavila njegovo truplo pod mlin. Truplo so prve odkrile vrane, ki so mu izključvale oči.

Umrl od strahu

Tragičen dogodek se je zgodil v Studencih pri Mariboru. 58letni delavec Simon Bezjak se je vinjen vrnil domov in se sporekel s svojo ženo, katero je v prepiru tudi udaril s kladi- vom po glavi, da se je zgrudila

dina opazovala tapetarja, ki je čistil zimo. Mali Birjukov, sin ruskega imigranta je vtaknil roko v stroj in železen zob mu je zmečkal par prstov.

S kropom se je polila

V ljubljansko bolnico je bila prepeljana v zelo mučnem položaju delavčeva hčerka Anka Kukovec iz Kresniških Poljan, ki se je doma smrtonovarno polila s kropom.

Svojevrsna ljubezen

Posestnikov sin, 21letni Jak. Pernck iz Rabelče vasi pri Ptuj se je napolnil k svoji izvoljenki na obisk v Mesni vrh, kjer dekletu služi. Dekle mu ni hotelo odpreti okna in zjutraj so našli fanta obešenega na okenškem železnem križu.

Nesrečen padeč

V mariborsko bolnico je bila pripeljana 34letna zasebnica Ana Andjel iz Maribora, ki je padla po stopnicah tako nesrečno, da si je prizadejala na čelu veliko odprto rano.

Dvojni jabilje

V Kranju je 25. febr. praznoval 50letnico rojstva ugledni trgovec Albin Jazbec. Obenem je praznoval s svojo soprogo tudi srečno poroko. — Albin Jazbec je bil pred nekaj leti v Ameriki, odkoder se je vrnil v domovino in v Kranju ustanovil trgovino.

Z elektriko bodo ubijali

V mariborski klavnici so nabavili električni stroj, s katerim bodo ubijali živino, da ne bo tako trpela, kakor pravijo. — Tudi napredek.

Dva ponesrečenca

V gozdu se je pri delu nevarno ranil 45letni posestnik Val. Strgar iz Bohinjske Bele. Pripeljan je bil v ljubljansko bolnico. — V Stražišču je v šoli padla 11letna Kristina Pfajfarjeva, posestnikova hči iz Oreh- ka in se hudo pobila. Tudi ona je bila prepeljana v bolnico.

Nepreviden

Med vožnjo iz Št. Vida pri Ljubljani se je nevarno ponesrečil 23letni ključavničar Alb. Zupan iz Most. Bil je tako nepreviden, da je pomolil glavo skozi okno vozečega tramvaja in se pri tem zadel v neko železno travervo.

Usoda tihotapcev

Lansko leto, tako poročajo iz Rankovcev, je izgubilo življenje 5 tihotapcev med Cankovo in Petančji. Mnogo jih je bilo pa tudi težko ranjenih. Tudi letos je že bilo par smrtnih slučajev radi tihotapstva. Največ se tihotape- pečajo s tihotapljenjem saharina, ki ga v Avstriji dobe za mal denar, v Jugoslaviji pa, ker spada saharin pod visoko carino, ga

OFFICE OF COUNTY CLERK OF COOK COUNTY, ILLINOIS. STATE OF ILLINOIS. COUNTY OF COOK. SS.

Po določilih odseka 34 ilinojskega zakona za primarne volitve s tem odločam, da bo barva papirja, ki se bo rabila za primarne glasovnice raznih strank za primarne volitve, katere se bodo vršile v Cook okraju izven mest Berwyn, Chicago in Chicago Heights, trga Cicero in vasi Evergreen Park, Morton Grove, Stickney in Summit, v torek, 10. aprila, A. D. 1934, sledeča:

Demokratska stranka... rožnata
Republikanska stranka... bela
V PRIO TEGA sem stavil svoj podpis in pritisnil pečat okraja Cook, 26. marca A. D. 1934. (PEČAT)

ROBERT M. SWEITZER
County Clerk okraja Cook, Illinois

Društvo

SV. JERONIMA

ŠTEV. 153, K.S.K.J., CANONSBURG, PA.

Ustanovljeno dne 19. aprila 1914. Steje nad 200 članov v obeh oddelkih. Sprejema vse zavedne katoliške Slovence in Slovenke od 16. do 55. leta in v ml. oddelku od rojstva do 16. leta. Član ali članica, ko oboli, naj se takoj javi pri društvenem tajniku in potem naj se ravna po pravilih. Društvo zbora vse prvo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v lastnem prostoru.

Odbor za leto 1933:

Predsednik MIKE F. TOMŠIČ, Box 217, Houston, Pa.
Tajnik JOHN BEVEC, Box 16, Strabane, Pa.
Blagajnik ANTON TOMŠIČ, Box 94, Strabane, Pa.

Zločin pijanca

V Saloveih pri Središču je neki posestnik v pijanosti zabol- del z nožem svojo ženo v prsi, svojega sina pa dvakrat v trebuh, da je ta v groznih bolečinah umrl. Žena je pa bila v zadnjih zdihljenih pripeljana v bolnico v Ormož. Posestnika so zaprli.

RAZNO

KAKO IZRAČUNAMO, NA KATERI DAN V TEDNU SMO SE RODILI

Pač menda vsak človek ve za datum svojega rojstva. Skoro nihče pa ne ve, kateri dan v tednu se je rodil, v ponedeljek, torek in tako naprej. To pa lahko vsakdo, ki zna seštevati in deliti, sam izračuna. Potrebno je, da ve za leto, mesec in dnevno število. Nato sešteje: 1. desetice in ednice števila rojstnega leta, 2. eno četrtino od tega (ostanek se ne upošteva), 3. mesečno število, 4. dan rojstva. Vsoto, ki jo dobi, deli s 7 in ostanek mu pokaže dan v tednu, v katerem se je rodil. Mesečna števila so nasled-

Vsota 107:7—15

37

Ostaneček 2

2 je dnevno število za torek in se je torej Gašper rodil na torek.

Drugi primer: Jožek se je rodil 3. decembra leta 1920.

Desetice in ednice štev. roj. leta 20
Četrtnina od tega 5
Mesečno število (december) 0
Rojstni dan 3

Vsota 28:7—4

Ostaneček 0.

Ničla je dnevno število za petek (po letu 1900), torej se je Jožek rodil na petek.

Vesele velikonočne praznike

želimo vsem našim cenjenim odjemalcem in prijateljem!

A. Grdina & Sons INC.

Trgovina zanesljivega blaga in kvalitativnega pohištva.

6019 St. Clair Ave. - 15301 Waterloo Rd.

Tel. Hends. 2088

CLEVELAND, OHIO

VESELO VELIKONOČ

želi vsem rojakom Slovincem

Plesec Service Station Battery Service

COR. 169th and WATERLOO RD., CLEVELAND, OHIO

VESELE VELIKONOČNE. PRAZNIKE

želi vsem

LUDWIG RADDELL

-- Grocerija in mesnica --

1582-4 WATERLOO ROAD, CLEVELAND, OHIO

Slovenskim gospodinjam se priporoča v naklonjenost!

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

vsem prijateljem in odjemalcem želi

JOHN ROZANC

-- Modna trgovina --

15721 WATERLOO ROAD, CLEVELAND, OHIO

VESELO VELIKONOČ

želi vsem odjemalcem in prijateljem

ANTON GUBANC

-- Modna trgovina --

16725 WATERLOO ROAD, CLEVELAND, OHIO

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želi vsem

RESMAN'S SHOE STORE

Slovenska trgovina s čevlji

420 PIERCE STREET

EVELETH, MINN.

BETTER FOODS MARKET

Primožich's.

NAJBOLJŠE MESO IN GROCERIJA VSE VRSTE

511 GRANT AVE.

Tel. 415

EVELETH, MINN.

Želi vsem odjemalcem in prijateljem vesele Velikonoče!

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želi vsem

THE PACIOTTI

-- Mesarija in grocerija --

512 HAYES STREET,

EVELETH, MINNESOTA

Telefon 239

PRODAJAMO

Slovene MAYTAG pralne stroje; slovite MONARCH peči in ognjišča; ALADIN luči; HOOVERS vacuum čistilnice in LEVINE BROS. pohištvo.

LESTER SAGEN

207 GRANT AVE.

Tel. 75-W

EVELETH, MINN.

THE FOOD SHOP

-- Mesarija in grocerija --

TELEFON 90

EVELETH, MINNESOTA

Želi vsem odjemalcem in prijateljem vesele velikonočne praznike!

VESELE PRAZNIKE IN VSE NAJBOLJE

želi vsem

Eveleth Plumbing and Heating Co.

406 GRANT AVE.

Tel. 187-W

EVELETH, MINN.

IZRAZITE VELIKONOČNA VOŠČILA

Z CVETLICAMI!

TYSSEN FLOWER SHOP

Cvetlice za vse prilike in slučaje.

Telefon: 244

419 PIERCE STREET,

EVELETH, MINN.

VESELO VELIKONOČ

želi vsem

OTTO R. NELSON

Premog -- Pesek

216 GRANT AVE.

Tel. 160

EVELETH, MINN.

VESELI IN SREČNO VELIKONOČ

želi vsem

FIRST NATIONAL BANK

EVELETH, MINNESOTA

GLAVNICA, PREBITEK IN OBVEZNOSTI
\$300,000.00

VESELO VELIKONOČ

želi

HELPS HARDWARE CO.

Trgovina s pohištvo in pogrebni zavod

312 GRANT AVE.

Telefon 59

EVELETH, MINN.

Črni križ pri Hrastovcu

ZGODOVINSKA
POVEST
Dr. O. I.

"Da, da, dragi oče, to je tudi moj namen," pritrđi Agata nekako veselo, se sklani k očetu in ga spoštljivo poljubi na čelo.

Z rosnim očesom ji seže oče v roko, za trenutek se pogledata oba, kakor bi jima obema rekel neki notranji glas: Vtisnita si ta pogled v spomin, ločita se za vedno!

Se enkrat se je obrnila Agata s pogledom na očeta, predno da je zapustila sobo, vzela pripravljene stvari in šla s pastirjem po najbližji poti proti Šent Lenartu. Urno sta stopala, že sta bila na zadnjem hribečku Spodnje Voličine ter se bližala po obce rabljeni poti vasi Lormanje. Dospela sta do malega gozdiča, mimo katerega vodi pot. Mladi spremljevalec je šel z določenimi darili nekoliko naprej od samega vesolja, da pride zopet v trg, kjer vidi zopet kaj novega; vedel je, da odpade od bogato obložene mize tudi zanj kak kosček, saj kot mlad fant je kaj rad jedel in je bil vedno lačen, če mu tudi v gradiču Štralek nič ni manjkalo.

Agati se je zdelo, kakor bi slišala v neposredni bližini nek šum, zato obstoji ter hoče poslušati.

A v tem trenutku se razgrne grmovje tik ob gozdu, iz njega planejo štirje krepki možje z zamazanimi obrazi ter zagrabijo Agato, ki se od samega strahu ni mogla ganiti.

Slišal se je obupen klic: "Hrastovski roparji!" — nato pa je Agata utihnila, kajti eden od teh mož ji je zamašil usta z ruto. Urno so vzdignili polnezavestno žrtev in zginili z njo v temnem gozdu.

Mladi Franček, ki je videl celi prizor, od strahu ni mogel kričati, a se nazadnje tudi ni upal, kajti eden od teh črnih mož se je obrnil proti njemu z namenom, da ga ulovi, a Franček je bil urnih nog in je letel, kar je mogel, pustivši vsa darila na licu mesta. Srečno je odnesel pete. Letel je naravnost nazaj v Štralek, da pove, kaj je slišal in videl.

Oskrbniku Trenak se je njegov načrt popolnoma posrečil. Še tisti večer, ko mu je lovec Lovro nevede izdal Agato, je poklical k sebi štiri najmočnejše može, med temi grajskega birača, ter jim naročil, da čakajo na dan sv. Katarine na glavnem potu iz Šent Ruperta v Šent Lenart na prihod Agate iz Štraleka, jo zagrabijo ter privedejo v grad.

Grajski birač je bil tedaj Ivan Strotz, ki je bil prej za kuharja, pozneje pa je to službo pustil, ker mu je bolj ugal posel birača. V tej službi je mogel priti prej iz grada ter hoditi po okolici, vabiti stranke k sodnji v grad, iztirjati davke ter loviti hudodelce s pomočjo drugih grajskih hlapcev. Pri tem ni živel slabo, kajti vsak je gledal, da je z biračem kolikor mogoče dobro opravil in tako je sprejel marsikateri dar, ki mu je prišel prav dobre.

Ze po svojem poklicu je bil manj rahločuten, usmiljenega srca ni poznal. Oskrbniku Trenak je bil zvesto udan, ker mu je za preskrbel to službo in mu tudi spregledal marsikatero nerednost.

Birič Strotz se je odpravil tedaj določeni dan na mesto, kjer so navadno hodili ljudje iz Šent Ruperta v trg. In ni se varal. Ko se je bližala Agata mestu, kjer so stali vsi štirje skrili, je dal svojim pomočnikom navodila, kako se imajo vesti. In izpolnili so, kakor smo slišali, točno njegovo povelje.

Ugrabljeni plen ni bil ravno težak, a kljub temu so bili hlapci vsi potni v obrazu, ker hiteti so morali na biračev ukaz s svojo žrtvijo kolikor mogoče hitro, da pridejo prej na varno. Če je enkrat gospodična Agata med temnimi zidovi hrastovskih zaporov, potem se ni bati nobene nevarnosti več.

Došli so do grajskih vrat. Birič je šel naprej, da je vratar takoj odprl dveri, hitro so nesli trije hlapci nesrečno Agato proti zaporom, tako, da vratar niti ni prav videl, kaj in koga so nesli.

Birič je odprl takoj celico, določeno za ženske. Bila je ozka, precej temna, ker je segala precej v zemljo, z vlažnimi stenami; skoz malo okno je prihajalo od zgoraj le malo svetlobe. V sredi celice je stala na pol trhla miza, na njej skrhan vrč, ob mizi polomljen stol, v kotu pa nekaj slame kot ležišče. Mrzla, obenem vlažna sapa je navdajala celi prostor.

V času, ko se vrši ta povest, so bile pravde zoper čarovnice na dnevnem redu.

V prejšnjih stoletjih se beseda čarovnica sploh omenila ni, ali pa le redko kdaj. Zločinstvo čarovništva, če se je kdaj ugotovilo, se je kaznovalo milo. Tako se je določilo v konciliu v Ancyri leta 314 p. Kr., da se morajo izobčiti take ženske iz krščanske družbe.

Zapadni Gotje so poznali edino to kazen, da so take ženske pretepli, Karol Veliki je dal čarovnice vsled nasveta svojih škofov tako dolgo zapreti, da so se očitno spokorile. Še le kratko pred začetkom reformacije toži papež Inocenc VIII., da prihaja iz katoliških krogov toliko pritožb zaradi tega, kar počenjajo ženske, da se mora na vsak način nekaj ukreniti; vsled tega je dal sestaviti glasoviti Malleus maleficarum; nad podlagi tega navodila postopanja zoper čarovnice niso samo katoličani, ampak tudi protestantje, ki so prve v tem oziru še prekosili, zasledovali ta zločinstva s tako v nemo, ki ne najde nobene primere.

Vsaka mogoče še tako nedolžna, brezpomembna beseda ali kako čisto navadno ravnanje, noša ali kretanje, nepričakovana vremenska neizgoda so že zadostovali, da se je osumilo ženske in tudi moške čarodejstva.

Nekatere osebe so bile že samo ob sebi označene kot čarovnice, tako tiste, ki so imele rdeče lase. Tudi berači in drugi reveži, ki so imeli kako posebno hibo, so bili vedno v nevarnosti, da jih osumijo čarodejstva.

Obče je bilo mnenje, da morejo čarovniki škodovati ljudem, živini, premoženju.

Kipi, napravljeni iz ilovice, lasi od dotičnega človeka, katerega so hoteli začarati, ter kos njegove obleke in starih jermenov njegovih čevljev so bili predmeti, nad katerimi je izrekel čarovnik čarodejstvo z učinkom, da je namenjena oseba zbolela ali celo umrla.

Neurje in točo so delale čarovnice na ta način, da so se kopale ter se trikrat polile z vodo in zakopale človeške kosti, ali pa so kuhale lase od človeka ali živine ter ovčjo volno, ščetine od prašiča in dlako od koze.

Poletno vročino so napravili čarodejci s tem, da so vrteli novopečeni kruh na kolu in ga vrgli nato v potok, ali pa sežgali mrtvaško glavo.

Da so mogle čarovnice začarati domačo živino, da ni dala mleka, so smatrali ljudje že kot nekaj navadnega.

Čarovnice so se tudi mogle spremeniti v različne živali, tako v jastreba, vrano, krokraja, celo volka, ki je potem raztrgal živino.

Čarodejstva osumljeni so priznali vsled trpinčenja neverjetne stvari in imenovali tudi druge osebe, ki so se zapisale zlodeju, da jim da čarovniško moč.

Zgodilo se je celo, da je čarodejstva osumljeni Nesselbacher v Wuerzburgu med trpinčenjem pred sodniki izpovedal, da se je celo tamonjšnji škof Filip Adolf kot deželni knez udeležil čarodejskih shodov, nakar so Nesselbacherja takoj usmrtili, češ, da je ta ovadba posebno zlodejevo delo.

Zoper osebe, osumljene čarovništva, se je uvedlo takoj posebno postopanje. Navadno se je končalo z obsodbo na smrt, to vsled prostovoljnega priznanja, ali pa izslijenega vsled trpinčenja.

(Dalje prih.)

Katoliški Slovenci oglašajte
svoje prireditve v "Amerikanskem Slovencu"!

O TEM IN ONEM

ZLOČINSKA KARIJERA UMORJENEGA

Chicago, Ill. — O. J. G. Zeiglerju, o katerem je bilo včeraj poročano, da je bil na gangsterski način ubit pred nekim restavrantom v Cicero, je policija ugotovila, da je vodil nad vse pestro zločinsko življenje. Iskan je bil od policije pod obdolžbo ropov, umorov in poskušnega posilstva. Njegovo pravo ime je bilo Goetz in je kot tak graduiral univerzo v letu 1923. Dve leti pozneje je pričel svojo zločinsko karijero. V letu 1929 ga je policija iskala pod sumom, da se je udeležil klanja, ko je bilo na Valentinov dan umorjenih v neki garaži sedem gangsterjev. Njegovo mrtvo truplo si je ogledala njegova sestra, ki je po daljšem obotavljanju priznala, da je to njen brat.

PREJEMKI IZ DOHODNINSKIH DAVKOV

Washington, D. C. — Skupno je davčna oblast prejela na dohodninskih davkih do zdaj 35 odstotkov več kakor ob istem času lanskega leta. Države, ki so plačale največ, so New York z 73 milijoni, Pennsylvania s 18 milijoni in Illinois s 17 in pol milijoni.

BREZBOŽNA PAPIGA

Denver, Colo. — Mrs. May Harris lastuje 209 let staro papigo, kateri bi rada privoščila svežega zraka in zato njeno kletko obesi pod okno nad cesto. Potali pa so sosedje pritožbo na policijo, češ, da daje papiga javno pohujšane. Zna namreč tako roboto kleti, da jo je groza poslušati. Ko je prišla policija, da zadevo preišče, je lastnica priznala, da papiga v

resnici tu pa tam zakolne, vendar pa zna to popraviti s tem, da večkrat tudi zapoje kakor sveto himno.

KROMPIR — ŽRTEV MODE

Angleška vlada je sklenila, da bo popolnoma prepovedala uvoz krompirja. Ta odredba bo posledica strahovitega padca cen, ki

so nazadovale od 10 na 2 funta šterlingov za tono. A tudi po tej ceni krompir ne najde nobenega kupca. Krompir na Angleškem je letos izredno dobro obrodil. A padec cen ima še druge vzroke. Krompir ni priljubljen, ker so ga proglasili zdravniki za povzročitelja debelosti. Pridelovalci krompirja so postali žrtve modne "vitke linije".

Frank Tomazich

1900 W. Cermak Road,
CHICAGO, ILL.
Phone Canal 2910

Priporoča svojo bogato zalogo svežega grocerijskega blaga in zelenjave. Želi vsem svojim odjemalcem vesele velikonočne praznike!

VESELO VELIKONOČ

želi vsem rojakom Slovencem!

ANT. KOŠMERL

Slovenska
brivnica
1948 W. Cermak Rd.,
CHICAGO, ILL.
— Rojakom se priporoča! —

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želi vsem rojakom Slovencem

Cermak-Damen Beer Garden

JOE SPILAK, lastnik

1943 W. CERMAK RD. Tel. Canal 7740 CHICAGO, ILL.

Pri nas dobite vedno svežo pivo na čepu, dobra vina in vse druge pijače. Se priporočamo!

VESELO VELIKONOČ

vsem rojakom Slovencem in bratom Hrvatom želi

Park View Wet Wash Laundry Co.

FRANK GRILL, predsednik

1729 WEST 21st STREET, CHICAGO, ILLINOIS

Tel.: Canal 7172-7173

Prav zadovoljne in vesele velikonočne praznike želi vsem Slovencem in bratom Hrvatom

LOUIS J. ZEFRAN

Prvi slovenski pogrebnik v Chicagi.

1941 W. CERMAK ROAD, CHICAGO, ILLINOIS

Telefon: Canal 4611

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

vsem mojim odjemalcem in prijateljem

JOHN ZELEZNIKAR

Razvažajo premog, drva in vse drugo. Ob času selitev prevažajo pohištvo v domačem lokalu in v daljina mesta in naselbine.

2045 W. 23rd STREET Tel. Canal 4534 CHICAGO, ILL.

VESELE IN RADOSTNE VELIKONOČNE PRAZNIKE želi vsem svojim odjemalcem, prijateljem in znancem

JOHN KORENCHAN

Slovenska grocerija

2313 SO. LINCOLN STR. Tel. Canal 6399 CHICAGO, ILL.

Vsem svojim odjemalcem najlepšo zahvalo za naklonjenost in obenem se za isto še nadalje priporočam.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želimo vsem našim odjemalcem in prijateljem!

WENCEL'S DAIRY

Slovenska mlekarina

2380-82 BLUE ISLAND AVE. CHICAGO, ILLINOIS
Telefon: Monroe 3673

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želi vsem

JOSEPH PERKO

Slovenska trgovina s čevlji

2101 W. CERMAK ROAD, CHICAGO, ILLINOIS

Se priporoča rojakom s svojo veliko in bogato zalogo vseh vrst čevljev in obuval, za vso družino.

VESELO ALELUJO

želi vsem svojim slovenskim odjemalcem in prijateljem

S. D. TELSER

Urar in zlatar

2205 W. CERMAK ROAD, CHICAGO, ILLINOIS

Se priporoča Slovencem v naklonjenost!

VESELO IN RADOSTNO VELIKONOČ

želimo vsem našim prijateljem

FIRST NATIONAL BANK

J. OZBOLT, blagajnik.

Chisholm, Minnesota.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

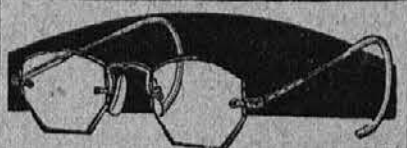
želimo vsem Jugoslovanom na Chisholmu in okolici!

MINERS STATE BANK

FR. GOUZE, blagajnik.

Chisholm, Minnesota.

Najzanimivejše vesti so v Amer. Slovencu; čitajte ga!

Varujte vaše oči

Ako vas nadleguje glavobol; ako vam solzijo oči in se hitro utrudijo; ako imate krivogled; tedaj je to znamenje, da morate dati vaše oči preiskati.

DR. JOHN J. SMETANA

OPTOMETRIST

— Zdravnik za oči —

25 let skušnje v zdravstvu za oči.

1801 SOUTH ASHLAND AVE. CHICAGO, ILL.

Telefon Canal 0523

Uradne ure: Od 9. ure dopoldne do 8.30 zvečer.

1934 MODEL 30
MAYTAGS
\$89.50

Prav kar smo jih prejeli eno karo in smo jih v stanu Vam dostaviti takoj. Nič več ne bote čakali.

CHRADLE APPLIANCE CO.

713 CASS STREET

Telefon 9176

Edini pooblaščen prodajalec MAYTAG strojev v

JOLIETU, ILLINOIS.